

Účastník původního řízení

Dumitru-Tudor Dorobantu

Výrok

Článek 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve spojení s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že má-li vykonávající justiční orgán k dispozici objektivní, spolehlivé, přesné a řádně aktualizované údaje svědčící o existenci systémových či celoplošných nedostatků ve vězeňských podmínkách vězeňských zařízení vystavujícího členského státu, je povinen – pro účely posouzení otázky, zda jsou dány vážné a prokazatelné důvody se domnívat, že osoba, na niž je vydán evropský zatýkací rozkaz, bude po svém předání do tohoto členského státu vystavena skutečnému nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu tohoto článku 4 – zohlednit veškeré relevantní materiální stránky vězeňských podmínek ve vězeňském zařízení, ve kterém má být tato osoba konkrétně umístěna, jako jsou disponibilní osobní prostor na vězněnou osobu v cele tohoto zařízení, sanitární podmínky a míra volného pohybu vězněné osoby v tomto zařízení. Toto posouzení se neomezuje pouze na kontrolu zjevných nedostatků. Pro účely takového posouzení si musí vykonávající justiční orgán vyžádat od vystavujícího justičního orgánu informace, které považuje za potřebné, a ujištění poskytnutá posledně uvedeným orgánem musí v zásadě považovat za důvěryhodná, neexistují-li konkrétní skutečnosti umožňující usuzovat na to, že vězeňské podmínky jsou v rozporu s článkem 4 Listiny základních práv.

Co se konkrétně týče disponibilního osobního prostoru na vězněnou osobu, musí vykonávající justiční orgán vzhledem k tomu, že v unijním právu za současného stavu scházejí příslušné minimální normy, zohlednit minimální požadavky vyplývající z článku 3 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, tak jak je vykládán Evropským soudem pro lidská práva. Pro účely výpočtu tohoto disponibilního prostoru se do něj nezahrne prostor, který zabírají sanitární zařízení, zatímco prostor, který zabírá nábytek, se do něj zahrne. Vězněným osobám však musí být zachována možnost obvyklého pohybu v cele.

Vykonávající justiční orgán nemůže vyloučit existenci skutečného nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení z pouhého důvodu, že má dotyčná osoba ve vystavujícím členském státě k dispozici prostředek právní ochrany, který jí umožňuje napadnout podmínky, za nichž je vězněna, nebo že v tomto členském státě existují legislativní či strukturální opatření určená k posílení kontroly vězeňských podmínek.

Konstatuje-li uvedený orgán, že jsou dány vážné a prokazatelné důvody se domnívat, že bude dotyčná osoba po svém předání do vystavujícího členského státu vystavena takovému nebezpečí z důvodu vězeňských podmínek panujících ve vězeňském zařízení, do kterého má být konkrétně umístěna, nelze toto konstatování poměřovat – pro účely rozhodnutí o takovém předání – se zájmy zohledněnými v úvahách o účinnosti soudní spolupráce v trestních věcech a o zásadách vzájemné důvěry a vzájemného uznávání.

(¹) Úř. věst. C 268, 30.7.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal - Spojené království) – Safeway Ltd v. Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

(Věc C-171/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Článek 119 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 141 ES) – Pracovníci a pracovníce – Stejná odměna – Soukromý zaměstnanecký penzijní plán – Standardní věk odchodu do důchodu určený v závislosti na pohlaví – Datum přijetí opatření, kterými je obnoveno rovné zacházení – Retroaktivní sjednocení důchodového věku na úroveň, která platila pro dříve znevýhodněnou kategorii osob“)

(2019/C 423/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Safeway Ltd

Další účastník: Andrew Richard Newton, Safeway Pension Trustees Ltd

Výrok

Článek 119 Smlouvy o ES (po změně článek 141 ES) musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že neexistuje objektivní odůvodnění, brání tomu, aby bylo v rámci penzijního plánu za účelem ukončení diskriminace, která je v rozporu s tímto ustanovením a pramení z toho, že se stanovený důchodový věk liší podle pohlaví, přijato opatření, které se zpětnou účinností sjednocuje pro období od oznámení tohoto opatření do jeho přijetí důchodový věk pro pojištěnce pojištěné podle tohoto plánu na úroveň, která dříve platila pro znevýhodněnou kategorii pojištěnců, pokud je takové opatření povoleno vnitrostátním právem a stanovami upravujícími tento penzijní plán.

(¹) Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Maďarsko) – Glencore Agriculture Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-189/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Články 167 a 168 – Nárok na odpočet DPH – Odepření – Daňový únik – Provádění důkazů – Zásada dodržování práva na účinnou procesní obranu – Právo být vyslechnut – Přístup ke spisu – Článek 47 listiny základních práv Evropské unie – Účinný soudní přezkum – Zásada „rovnosti zbraní“ – Zásada kontradiktornosti – Vnitrostátní právní úprava nebo praxe, podle níž je správce daně při ověřování nároku na odpočet DPH uplatňovaného osobou povinnou k dani vázán skutkovými zjištěními a právními kvalifikacemi, které učinil v rámci souvisejících správních řízení, jejichž účastníkem nebyla tato osoba povinná k dani“)

(2019/C 423/09)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zásada dodržování práva na účinnou procesní obranu a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že v zásadě nebrání právní úpravě nebo praxi členského státu, podle které při ověřování nároku na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) uplatňovaného osobou povinnou k dani je správce daně vázán skutkovými zjištěními a právními kvalifikacemi, které již učinil v rámci souvisejících správních řízení zahájených proti dodavatelům této osoby povinné k dani, na nichž jsou založena pravomocná rozhodnutí konstatující existenci úniku na DPH spáchaného těmito dodavateli, a to pod podmínkou, zaprvé že nezbavuje správce daně povinnosti seznámit osobu povinnou k dani s důkazy, včetně důkazů pocházejících z těchto souvisejících správních řízení, na jejichž základě zamýšlí